

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **W.**, bytom H., zastúpeného Mgr. H. F., advokátkou v N., proti žalovanému: **Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava**, Bratislava, Špitálska č. 8, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. AA/2007/11353/2-OPHN zo 6.júla 2007, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 14. novembra 2007č. k. 29S/61/2007-50 v časti, týkajúcej sa trov konania, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre zo 14. novembra 2007, č. k. 29S/61/2007-50, vo výroku o trovách konania **m e n í** tak, že žalovanému ukladá povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 201,79 € do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia do rúk jeho právnej zástupkyne Mgr. H. F.

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Nitre napadnutým rozsudkom zrušil rozhodnutie žalovaného zo 6.júla 2007 číslo AA/2007/11353/2-OPHN, ktorým žalovaný potvrdil prvostupňové rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Komárne o povinnosti žalobcu a s ním spoločne posudzovaným osobám vrátiť dávku v hmotnej núdzi vo výške 32 720 Sk zvýšenú o 10%, t.j. 35 992 Sk prijatú neprávom v období od 1. septembra 2006 do 31. marca 2007. Krajský súd zároveň žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 8 015 Sk spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia, a to za tri úkony právnej pomoci (prevzatie vecí, podanie žaloby na súd, účasť na pojednávaní), pričom základnú sadzbu tarifnej odmeny určil súd z tarifnej hodnoty 35 992 Sk vo výške 1 850 Sk za jeden úkon právnej pomoci. K jednotlivým úkonom priznal krajský súd paušálnu náhradu výdavkov v celkovej výške 534 Sk (3 x 178 Sk). Krajský súd priznal právnej zástupkyňi žalobcu aj náhradu cestovných výdavkov za cestu 9.októbra 2007

na trase Nové Zámky – Nitra a späť v sume 743 Sk, ako aj náhradu za stratu času (cesta na pojednávanie z Nových Zámkov do Nitry a späť) za 4 polhodiny vo výške 1 188 Sk.

Proti tomuto rozsudku v časti týkajúcej sa výroku o trovách konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný a uviedol, že pri vyčíslení trov konania krajský súd postupoval podľa § 10 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), pričom podľa názoru žalobcu bolo pri určení základnej sadzby tarifnej odmeny potrebné vychádzať z ustanovenia § 11 ods. 1 vyhlášky. Podľa žalovaného bolo predmetom konania preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu na základe žaloby, v ktorej žalobca nenamietal sumu, ktorú má zaplatiť, ale samotný skutkový základ jej vrátenia, a preto v tomto prípade nemožno vyjadriť hodnotu veci v peniazoch. Žalovaný taktiež namietal súdom priznanú náhradu cestovných výdavkov a náhradu za stratu času 9. októbra 2007, poukazujúc na skutočnosť, že na tento deň nebolo súdom na prejednanie veci vytýčené žiadne pojednávanie, a z toho dôvodu nemohli vzniknúť ani hotové výdavky s ním spojené. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaný navrhol, aby odvolací súd zmenil výrok napadnutého rozsudku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 8 015 Sk.

K podanému odvolaniu podala vyjadrenie právna zástupkyňa žalobcu, pričom navrhovala rozhodnutie súdu prvého stupňa o výške trov konania potvrdiť. Podľa jej názoru krajský súd postupoval správne, keď pri určení výšky tarifnej odmeny vychádzal zo znenia § 10 ods. 1 vyhlášky. Hoci predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, preskúmanie spočívalo v posúdení, či žalobca má vrátiť peňažnú sumu správne mu orgánu a v akej výške. V nadväznosti na znenie § 11 ods. 1 vyhlášky, právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že v danom súdnom spore hodnota práva je určená konkrétne, sumou 35 992 Sk. Pokiaľ ide o priznanie cestovných výdavkov spojených s cestou na Krajský súd v Nitre, muselo dôjsť v napadnutom rozsudku k písacej chybe, pretože právna zástupkyňa predložila súdu vyúčtovanie s dátumom 14. novembra 2007, teda deň konania pojednávania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je sčasti dôvodné.

Z predloženého spisu súd zistil, že právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní 14.novembra 2007 uplatnila právo na náhradu trov konania, ktoré vyčíslila v podaní doručenom krajskému súdu dňa 19.novemra 2007, pričom pri výpočte odmeny vychádzala z § 10 ods. 1 vyhlášky, na základe ktorého základnú sadzbu tarifnej odmeny určila sumou 1 850 Sk. Trovy právneho zastúpenia uplatnila za tri úkony právnej pomoci (prevzatie veci, podanie žaloby, účasť na pojednávaní), pričom za účasť na pojednávaní dňa 14.novembra 2007 žiadala priznať aj náhradu cestovných výdavkov vo výške 743 Sk spolu z náhradou za stratu času za dve hodiny vo výške 1 188 Sk.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca mal v konaní úspech, súd mu podľa § 250k ods. 1 OSP priznal právo na náhradu trov konania proti žalovanému, ktorý v konaní úspech nemal. Pri stanovení výšky tarifnej odmeny však krajský súd pochybil, keď za základ jej určenia považoval hodnotu 35 992 Sk a v dôsledku toho za každý úkon právnej pomoci priznal právnej zástupkyňi žalobcu odmenu vo výške 1 850 Sk.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní dospel k záveru, že krajský súd nepostupoval správne, keď uznal právnej zástupkyňi navrhovateľky výpočtový základ z uvádzanej hodnoty sporu 35 992 Sk. V konaní pred krajským súdom nebola v predmetnej veci spochybňovaná výška sumy, ktorá bola žalobcovi predpísaná na náhradu, ale predmetom žaloby bolo posúdenie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že správne súdnictvo je založené na prieskume zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov. Základným kritériom, ktoré súd uplatňuje v tomto prieskume, je posúdenie, či postup a napadnuté rozhodnutie správneho orgánu je zákonné, pričom nie je rozhodujúca výška samotného plnenia. Preto pri výpočte výšky základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby nie je možné odvolávať sa na znenie § 10 vyhlášky o stanovení základnej sadzby tarifnej odmeny z tarifnej hodnoty veci, ale je potrebné vychádzať z § 11 ods. 1 vyhlášky, na základe ktorého sa základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby určuje ako 1/13 výpočtového základu, ak nie je možné hodnotu veci alebo práva vyjadriť v peniazoch.

Pokiaľ ide o priznanie náhrady cestovných výdavkov a náhrady za stratu času, Najvyšší súd súhlasí s názorom právnej zástupkyne žalobcu, že pri vyhotovení napadnutého rozsudku došlo k chybe v písaní, keď krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol,

že právnej zástupkyňi žalobcu patrí náhrada cestovných výdavkov a náhrada za stratu času v súvislosti s účasťou na pojednávaní dňa 9.októbra 2007. Z predloženého spisu je nepochybné, že právna zástupkyňa žalobcu sa zúčastnila pojednávania na krajskom súde 14.novembra 2007 a vo vyčíslení trov správne uplatnila náhradu hotových výdavkov súvisiacich s účasťou na pojednávaní v deň 14.novembra 2007.

Z uvedeného vyplýva, že odvolanie žalovaného bolo podané dôvodne ohľadom určenia výšky základnej sadzby tarifnej odmeny, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu v časti výroku o trovách konania zmenil tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 218,35 € (6 578 Sk), ktoré pozostávajú z odmeny za tri úkony právnej pomoci vo výške 154,25 € (4 647 Sk), teda 45,51 € (1 371 Sk) za jeden úkon právnej služby spolu s prislúchajúcou paušálnou náhradou 5,91 €), (178 Sk) z náhrady cestovných výdavkov vo výške 24,66 € (743 Sk) a náhrady za stratu času za štyri polhodiny vo výške 39,43 € (1 188 Sk).

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, lebo § 250k ods. 1 nepripúšťa možnosť priznania náhrady trov konania žalovanému a žalobca bol v konaní úspešný len v menšej časti a náhradu trov konania si neuplatnil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 24. septembra 2009

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová